

s.m.

Prasa o adwokaturze

Palestra 21/6(234), 129-131

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nie znalazła się w sentencji klauzula o zaliczeniu tymczasowego zawieszenia i o uznaniu *eo ipso* orzeczonej kary zawieszenia za wykonaną.

Stosownie do dyspozycji art. 365 k.p.k. w związku z § 1 ust. 2 rozp. Min. Sprawiedl. z dnia 22.XII.1964 r. o postępowaniu dyscyplinarnym zaliczeniu na poczet kary podlega również okres tymczasowego zawieszenia odbytego w innej sprawie, w której postępowanie toczyło się równocześnie, ale tylko wtedy, gdy zapadło w niej prawomocne orzeczenie uniewinniające lub gdy umorzono postępowanie. W omawianej sprawie taka sytuacja nie zachodzi, ponieważ w każdej z wymienionych wyżej trzech spraw dyscyplinarnych (KD: 7/74, 9/74 i 11/74) zapadły orzeczenia skazujące. W obu więc orzeczeniach w sprawie KD 6/75 i WKD 3/76 prawidłowo nie umieszczono klauzuli o zaliczeniu ukaranemu tymczaso-

wego zawieszenia, gdyż odnosi się ono do innych zupełnie spraw, zakończonych orzeczonymi karami. Gdyby rzezczone zawieszenie w czynnościach zawodowych dotyczyło sprawy WKD 3/76, to Komisja z mocy samej ustawy, tj. z mocy art. 83 k.k. w związku z art. 360 § 2 pkt 2 k.p.k., byłaby obowiązana fakt ten uwzględnić.

Ukarany prosi również w swoim wniosku o zaliczenie mu okresu postępowania dyscyplinarnego w niniejszej sprawie w czasie od 17.XI.1975 r. do 15.V.1976 r. Okresu tego Wyższa Komisja Dyscyplinarna nie może uwzględnić z braku jakichkolwiek danych o tymczasowym zawieszeniu ukaranego w czynnościach zawodowych przez Komisję I instancji.

Z powyższych względów postanowiono jak w sentencji.

Opracował adw. W. Sutkowski

PRASA O ADWOKATURZE

Do niektórych kiosków prasowych u nas dociera wydawana w Wilnie (adres: Wilnius, MTP-8, ul. Filto 14) w języku polskim gazeta „Czerwony Sztandar”, będąca organem Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Litwy. W nrze 97 tej gazety (z dnia 26 kwietnia br.) zamieszczono interesującą informację agencyjną zatytułowaną *Ogólne zebranie adwokatów*. Jej treść pozwala zorientować się w życiu korporacyjnym sąsiadującej z nami wileńskiej adwokatury:

„W m. Wilnius odbyło się ogólne zebranie Kolegium Adwokackiego Litewskiej SRR, na którym omówiono pracę kolegium w 1976 roku i zadania na rok 1977.

Referat wygłosił przewodniczący Prezydium Kolegium W. Deksnys. Opowiedział on o pracy dokonanej przez adwokatów w udzielaniu pomocy prawnej obywatelom, instytucjom i organizacjom, o ich działalności na polu propagandy ustaw radzieckich i wychowania prawnego ludności. Omówił również zadania polepszenia pracy Kolegium w dziedzinie przygotowania zawodowego i aktywizacji działalności społecznej adwokatów. W omawianej kwestii podjęto uchwałę.

Na zebraniu obecni byli kierownik Wydziału organów administracyjnych KC KP Litwy A. Builys, minister sprawiedliwości A. Randakewiczus i inni kierownicy pracownicy organów administracyjnych”.

Wydaje się, że byłoby pożądane bliższe zaznajomienie się z problemami społeczno-zawodowymi Kolegium Adwokackiego Litewskiej SRR przez nawiązanie z nim kontaktów.

*

W dniu 6 maja br. odbyło się w Warszawie wspólne posiedzenie Prezydium ZG Zrzeszenia Prawników Polskich, Komitetu Nauk Prawnych PAN i Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej. Przedmiotem tego posiedzenia było rozpatrzenie istoty praw, wolności i obowiązków obywateli PRL i zagadnień związanych z ich realizacją w naszym państwie. Obszerną relację z tego posiedzenia — w redakcji PAP-u — zamieściła „Trybuna Ludu” (nr 107, z dnia 7—8 maja br.) pt. *Rozwijanie praw i wolności obywatelskich*. W powyższej informacji prasowej czytamy m.in.:

„Państwo (nasze) zabezpiecza podstawowe interesy i realizuje główne żądania ludzi pracy. W realizacji praw obywatelskich, a także w kształtowaniu świadomości społecznej i popularyzacji prawa udział ma wiele organizacji społecznych, m.in. ZPP i samorząd adwokacki. Podkreślono zarazem, że PRL ma duży wkład w wypracowanie uniwersalnych postanowień Karty ONZ, konwencji i deklaracji ONZ dotyczących praw człowieka, a przede wszystkim w wypracowanie Paktów Praw Człowieka. Ustawodawstwo PRL — znacznie wcześniej niż przyjęto te Pakty — nadało obywatelom naszego kraju podstawowe prawa człowieka, a praktyka życia politycznego i społecznego zapewniła ich urzeczywistnienie. Ratyfikacja tych Paktów przez PRL stanowi zatem wyraz poparcia dla idei humanitaryzmu, zgodny całkowicie ze stanem prawnym i założeniami ideologii socjalistycznej. Ratyfikacja ta nie daje żadnemu państwu jakichkolwiek praw do ingerencji w wewnętrzne sprawy naszego kraju pod pozorem troski o prawa człowieka. Również prawnicy polscy nie godzą się z naruszeniami prawa, nadużywaniem swobód obywatelskich dla działalności wypływającej z obcych ludowi pracującemu pozycji klasowych, wymierzonej przeciwko naszemu socjalistycznemu państwu, przeciw jedności narodu w ramach FJN, przeciw naszym sojusznikom.

W przyjętej uchwale uczestnicy spotkania podkreślili swą solidarność z władzami naszego kraju, które dążą stale do rozwijania praw i wolności obywateli, do nadawania tym prawom coraz bogatszej treści i wszechstronnych gwarancji”.

*

Prasa terenowa odnotowała w reporterskich sprawozdaniach przebieg zgromadzeń delegatów w poszczególnych izbach adwokackich w różnych rejonach kraju. Między innymi „Głos Szczeciński” (nr 100 z dnia 4 maja br.) i „Gazeta Pomorska” (nr 104 z dnia 10 maja br.) opublikowały obszernie notatki prasowe z odbytych zgromadzeń w Izbach szczecińskiej i bydgoskiej podając, jaka tematyka dominowała na tych zebraniach. Charakterystyczna przy tym była wzmianka w „Głosie Szczecińskim” o tym, że nie została dotychczas „wykorzystana oferta adwokatów, którzy zadeklarowali bezpłatne porady prawne urzędom gminnym — nie było zapotrzebowania na tego rodzaju usługi”.

Widocznie urzędy gminne na Ziemi Szczecińskiej są dostatecznie nasycone kadrą prawniczą (choć trudno w to uwierzyć!) albo — być może — inne zawody prawnicze (np. sędziowie) wcześniej już zadeklarowały te usługi.

*

„Gazeta Prawnicza” (nr 10 z dnia 16 maja br.) opublikowała tezę wyroku Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi z dnia 7 maja 1976 r. (I.P. 1085/75), której przytoczona niżej treść niewątpliwie zainteresuje członków adwokatury:

„(1) Adwokat będący pełnomocnikiem pracownika może wnieść odwołanie od orzeczenia komisji (rozjemczej lub odwoławczej).

(2) Terenowa Komisja odwoławcza do spraw pracy nie ma uprawnienia do po-

dejmowania decyzji w przedmiocie legitymacji pełnomocnika do wniesienia odwołania ani też w przedmiocie spóźnionego wniesienia odwołania od orzeczenia komisji. Uprawnienia w tym względzie przysługują wyłącznie sądowi pracy i ubezpieczeń społecznych”.

*

Dostanie się na łamy satyrycznego czasopisma „Szpilki” można różnie oceniać, nawet — jako zaszczyt, choćby przyprawiony złościwością. Józef Waszkiewicz z Poznania przedstawił w rubryce *Korespondencja* wspomnianego tygodnika (nr 18 z dnia 1 maja br.) w nieco krzywym zwierciadle przebieg zebrania sprawozdawczo-wyborczego adwokatów—radców prawnych i adwokatów—emerytów w Poznaniu w celu dokonania wyboru delegatów na Walne Zgromadzenie Delegatów Izby poznańskiej. Przypiął przy tym łątkę dziekanowi Rady tej Izby za niezbyt skrupulatne przestrzeganie procedury sesyjnej i wyborczej. No cóż, zdarzenie bez większego znaczenia, „uhonorowany” w ten sposób dziekan Rady zapewne przeżyje tę „korespondencję” również bez większego zmartwienia, a rzecz sama w sobie śmiechu warta.

s. m.

KRONIKA

1.

Kronika centralna

W dniu 28 kwietnia br. odbyła się w sali Urzędu Wojewódzkiego w Gorzowie uroczystość dekoracji wysokimi odznaczeniami państwowymi i wojewódzkimi osób zasłużonych w działalności społeczno-politycznej i zawodowej w województwie gorzowskim. W grupie odznaczonych z okazji Święta klasy robotniczej uhonorowano również

zasługi adw. Henryka J. Paczkowskiego (Zespół Adwokacki Nr 1 w Gorzowie), któremu został nadany KRZYŻ KAWALERSKI ORDERU ODRODZENIA POLSKI. Adw. H. Paczkowski podziękował w imieniu odznaczonych za nadane odznaczenia. Adw. H. Paczkowski jest wicedziekanem Rady Adwokackiej w Zielonej Górze.

2.

Z życia izb adwokackich

Izba bielska

W Izbie bielskiej, jako w pierwszej z izb adwokackich, odbyło się w dniu

26 marca 1977 r. Zgromadzenie Delegatów, aby poddać ocenie działalność or-